

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg tror, jeg kan gøre det kort. Forslaget er i sig selv godt nok, men i bemærkningerne til forslaget stilles det op som en kamp mellem lægekonsulenten og speciallægerne, og det nævnes i forslaget, at de lægefaglige vurderinger fra både borgernes praktiserende læge og eventuelle speciallægeerklæringer siddes overhørig. Det er en generalisering, som jeg i hvert fald ikke kan nikke genkendende til.

Retningslinjerne er rimelig klare; de siger præcis, hvad lægekonsulentens opgave er. Man kan godt præcisere disse retningslinjer, men så skal det ikke stilles op som en del af et forslag, der har mange, mange andre bemærkninger med om de økonomiske konsekvenser osv., for så fastholder vi nemlig fokuseringen alene på det medicinske eller det lægefaglige og ikke på alle de andre punkter, der skal til, når man skal hjælpe folk i en førtidspensionssag.

Jørn Pedersen (S):

Modsat Venstres ordfører synes jeg, det her er et ganske fornuftigt forslag, for hvad er det, SF beder om i det her beslutningsforslag? Det er, at man præcisere, som man gjorde det i 1998, hvad lægekonsulentens rolle er.

Jeg vil da godt sige det på den måde, at når vi bliver indkaldt til drøftelser i Socialministeriet og hos socialministeren, så vil jeg foreslå ministeren, at man gør det. For sådan kan vi jo løse problemet, når man åbenbart ikke vil stemme for det her.

Jeg synes, vi har et problem, når mennesker siger, at der stadig væk er nogle ting, der ikke fungerer godt nok. Jeg går ud fra, at vi har en fælles interesse i, ligesom vi havde en fælles interesse i at lave en førtidspensionsreform, at det så også fungerer. Man kan da godt bagatellisere, hvad der er foregået. Man kan også have en tro på, at nu bliver det bedre. Det tror jeg vi er mange der har. Det var jo sådan set derfor, vi lavede en reform. Hvis der er nogen tvivl tilbage, så synes jeg, vi her som i en masse andre situationer skal lade tvivlen komme den anklagede til gode, og den anklagede er jo den person, der bliver behandlet af det her system.

Derfor synes jeg, det er et meget beskedent ønske, SF har med det her beslutningsforslag. De beder jo faktisk kun om, at den præcisering, der blev lavet for 4-5 år siden, bliver gentaget, måske med nogle andre elementer, fordi det er en ny situation.

Jeg vil da godt sige, at vi møder op hos socialministeren og i ministeriet med den holdning, at hvis der er uklårheder, har vi et fælles ansvar for at få dem ryddet af vejen, og ud fra den betragtning kan vi i Socialdemokratiet sagtens støtte det her beslutningsforslag. Det undrer mig faktisk, at der er nogen, der ikke kan.

Kl. 18.20

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil da gerne indlede med at sige, at Dansk Folkeparti synes, det er særdeles velbegrundet, at vi her i Folketinget får en drøftelse af lægekonsulenternes virke, og også på tide, for faktum er, at tingenes tilstand ikke i alle tilfælde er i overensstemmelse med reglerne, f.eks. når lægekonsulenter i et eller andet omfang tillægges en kompetence, som de ifølge reglerne ikke har. I de situationer bliver lægekonsulenten desværre den instans, som i alt for mange tilfælde bliver afgørende for afgørelsen af sociale sager. Det er naturligvis fuldstændig uacceptabelt, at man kan komme med det ene eksempel efter det andet på, at lægekonsulenter har påtaget sig eller fået en rolle, som de ikke skulle have haft.

I Dansk Folkeparti mener vi ikke, det kan accepteres, at en lægekonsulent, som har et lavere fagligt niveau end speciallægerne, kan omgøre speciallægernes udtalelser. Det betyder, at svært syge mennesker må kæmpe en kamp for at få tilkendt en berettiget førtidspension.

Det, jeg netop sagde her, er jo ikke grebet ud af den blå luft. Det er den skinbarlige virkelighed, for det viser de mange sager, der havner ved domstolene, og mange af de sager bliver vi præsenteret for i Dansk Folkeparti.

Lad mig nævne en konkret sag. Det drejer sig om en alvorligt hjertesyg mand. Han er 48 år. Han har været igennem operationer. Hans lungekapacitet er så ringe, at han ikke kan bevæge sig på trapper. Han indtager store doser medicin dagligt, og han har netop fået at vide, at han vil leve højst tre år endnu, og så er han faktisk heldig. Hospitalslægerne har erklæret ham 100 pct. uarbejdsdygtig. Alligevel mener pensionsmyndighederne assisteret af en lægekonsulent, at manden har en arbejdsevne. Han sendes til den ene arbejdsprøvning efter den anden med det resultat, at helbredet bliver dårligere og dårligere.

Så er det altså, man må spørge sig selv: Er det rimeligt? Er det human? Nej, selvfølgelig er det ikke det. Det er en grotesk situation at havne i, når man har en alvorlig sygdom.